

Pühajõe kalmistu

Esimene surnuaed Pühajõel oli kiriku esisel platsil. Veel 1950-ndatelaastatel oli alles paar paekivist ratasristi. Praeguse kiriku (ehitatud 1836.a) ukse ees on aga riskülikukujuline auk- ilmselt oli vana kirik selle koha peal ning surnuid maeti kiriku alla.

1840-ndate lõpus hakati Pühajõe kaldale, Šeremetjevi kindlustusvööndi lähedale, rajama uut surnuaeda. 12. augustil 1851.a õnnistatigi sisse uus surnuaed, mida matmispaigana kasutati juba varem: 1849. aastal on sinna maetud Hofrand Alexander Baranoff , kelle mälestusplaat on siiani säilinud- osaliselt pinnasega kaetult kuid leitav. (Pühajõe mõis kuulus sel ajal Baranoffidele). Ka Pühajõe kiriku ja Vaivina koolmeistri Madis Strauch´i haud asub sealsamas.

1881.aastal avati Sillamäe talu maal väike era- surnuaed, kuhu maeti viie perekonna surnud (Siimon, Mägar, Wallfried, Seier ja Taltve). Esimesena maeti sinna Madis Seier. Tema ristil on kiri: *Esimene matus uuel surnuaial.*

Alates 1997.aastast on Pühajõe kalmistu arvel arheoloogiamälestisena.